

قطعه نامه درباره ائتلاف ها و وحدت حزبی

1 - اتحاد وسیعی از جریانات و نیروهای چپ دمکرات و آزادیخواه

سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران، از بدو پیدایش تا کنون، برای شکل گیری اتحادی دمکراتیک از سازمانها و احزاب دمکرات و انقلابی تلاش زیادی کرده است. حاصل این تلاشها در سال 1378 شمسی به توافق حول قرارداد "اتحاد عمل پایدار سیاسی" بین حزب دمکرات کردستان ایران، سازمان کارگران انقلابی ایران- راه کارگر و ما انجامید، که فعالیتهای خود را تحت نام "کمیته اتحاد عمل برای دمکراسی" ادامه داد. اگرچه این اتحاد تقریباً به سه سازمان سیاسی محدود ماند ولی از همان ابتدا سازمان ما در فکر گسترش صفوف آن بود. اما مشکلات این اتحاد بیش از آن بود که تلاشهایی ما بتواند بر آنها غلبه کند. در یک تحلیل کلی، مشکل اصلی "اتحاد عمل برای دمکراسی" را می توان در برداشتهای متفاوت اعضای آن از هدف، چشم انداز و ساختار آن ارزیابی کرد. سازمان ما و حزب دمکرات کردستان این اتحاد را در چارچوب همکاری های جبهه ای با هدف فراروئیدن به یک آلترناتیو دمکراتیک می دیدند، در حالیکه سازمان راه کارگر اساساً چنین نظری نداشت و از آنجا که با تشکیل جبهه ای فراطبقاتی مخالف بود، این اتحاد را در این راستا نمی دید.

علیرغم این در سال 1382 تلاش هایی برای گسترش کمیته اتحاد عمل برای دمکراسی آغاز شد، که نهایتاً به نتیجه نرسید. این در حالی بود که "کمیته اتحاد عمل برای دمکراسی" از مدتی قبل با بحران درونی روبرو بوده و هیچگونه فعالیتی نداشت. شکست مذاکرات برای گسترش آن، عملاً آن را به تعطیلی کشاند.

سه سازمان توافق کردند تا در چارچوب دیگری برای شکل گیری یک اتحاد وسیع تلاشهایی خود را از سر گیرند، ولی سیر حوادث و تحولات گوناگون، زمان لازم برای نتیجه گیری از این تلاشها را نداد و نهایتاً با انتشار پیام آقای مصطفی هجری، دبیر کل حزب دمکرات کردستان ایران به رئیس جمهور آمریکا، سازمان راه کارگر به همکاری خود با "کمیته اتحاد عمل برای دمکراسی در ایران". به این دلیل که بند هشتم پلاتفرم از طرف حزب دمکرات کردستان ایران نقض شده است، خاتمه داد. ما نیز انتقاد و نگرانی خود را طی نامه ای به دفتر سیاسی حزب دمکرات کردستان ایران اعلام نمودیم، اما بر این باور بوده و هستیم که همکاری و سوابق این سه حزب و سازمان عمیق تر از آن است که با یک موضع گیری سیاسی خاتمه پیدا نماید.

ما بر آن بودیم که حداقل می بایست پایان تلاشهای مشترک هشت ساله را با یک بررسی و جمع بندی مشترک اعلام کنیم. متأسفانه چنین نشد. با این حال بدنبال خروج راه کارگزار «قرارداد اتحاد عمل پایدار سیاسی» درست این بود که ما انحلال این کمیته و دلایل آن را منتشر می کردیم.

اکنون همکاری محدودی بین 4 حزب و سازمان (حزب دموکرات کردستان ایران، سازمان انقلابی زحمتکشان کردستان ایران- کومه له، سازمان فدائیان خلق ایران- اکثریت و سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران) وجود داشته و زمینه گسترش آن وجود دارد. ضروری است با دیگر احزاب و سازمانها، محافل جمهوری خواه و فعالین چپ، متشکل و غیرمتشکل، برای شکل دادن به یک ائتلاف وسیع گفت و گو شود و ظرف سال آتی به ارزیابی از پیشرفت کار بنشینیم. هدف ما شکل گیری اتحادی وسیع از جمهوری خواهان برای استقرار دموکراسی در ایران است.

در تجربه بیش از یک دهه تلاش برای شکل گیری یک ائتلاف وسیع، عوامل گوناگونی و از جمله سوابق سیاسی، اختلافات نظری، برنامه ای و غیره گاه به تنهایی و گاه با هم، مانع از موفقیت این تلاشها شده اند. پیچیدگی کارسیاسی و تحولات دائمی چه در سطح جامعه و حکومت و چه در درون نیروی سیاسی به صورت دائم پارامترهای نزدیکی و دوری سازمانها را تغییر می دهند. تجارب نشان می دهد که هیچ فرمول ثابت و از پیش تعیین شده ای برای شکل گیری ائتلاف سیاسی وجود ندارد و متغیرهای متعددی در لحظه در موفقیت یا شکست این تلاشها نقش بازی می کنند. به همین دلیل راهی جز ادامه تلاشهای فوق وجود ندارد. سازمان ما می بایست با تکیه بر پرنسیبهای که در سند کنگره ششم برای یک ائتلاف وسیع، بر آنها تأکید شده است همچنان برای شکل گیری یک ائتلاف وسیع تلاش کند. کمیته مرکزی آینده باید تلاشهای تاکنونی را دنبال کند.

در زمینه ائتلاف‌ها و همکاری‌های موردی بین سازمان‌های چپ تاکنون تلاش‌های پراکنده‌ای صورت گرفته است، اما هیچیک به نتیجه مطلوبی نرسیده است. در این سال‌ها بیشتر همکاری سازمان‌های چپ با یکدیگر در چارچوب حرکت‌های دمکراتیک و در درون انجمن‌های دمکراتیک صورت گرفته است.

در زمینه "اتحاد و ائتلاف چپ" سازمان ما در سال‌های گذشته تلاش‌هایی داشت و برای تشکیل یک ائتلاف چپ، مذاکرات چند جانبه‌ای بین چند سازمان سیاسی چپ ایران و سازمان ما پیش رفت. این روند به نتیجه نرسید و متوقف شد. علاوه بر عوامل بازدارنده بیرونی، در درون سازمان ما نیز یک نظر واحد، یک برداشت یکسان و یک تعریف مشترک از "ائتلاف چپ" وجود ندارد. این اختلافات باعث شد تا درون سازمان اراده موثری برای پیشبرد این مسئله، علیرغم مصوبات گوناگون در این زمینه، شکل نگیرد.

در چند سال اخیر زمینه تفاهم و نزدیکی برنامه‌ای و بویژه توافق بر سر یک برنامه سیاسی در درون جنبش چپ ایران و به ویژه چهار سازمان سیاسی چپ یعنی سازمان انقلابی زحمتکشان کردستان ایران- کومه له، شورای موقت سوسیالیست‌های چپ ایران، سازمان فدائیان خلق ایران- اکثریت و ما، دیده می‌شود. از این رو زمینه‌ی نزدیکی، همکاری و هماهنگی فعالیت‌های سیاسی و نظری بین نیروهای چپ از گذشته آماده‌تر است اما هنوز موانعی بر سر راه همکاری گسترده و همه جانبه این چهار سازمان سیاسی وجود دارد.

ما بر لزوم همکاری و اتحاد نیروهایی که برای سوسیالیزم می‌رزمند، تلاش برای گسترش همکاری و هماهنگی نیروهای چپ، بویژه چهار سازمان فوق که نزدیکی بیشتری دارند، تاکید داریم. در این رابطه لازم می‌دانیم که همکاری‌ها را در هر سطحی که ممکن باشد، از گفتگو دیالوگ گرفته تا فعالیت‌های مشترک در زمینه مسائل کارگری، زنان، جنبش‌های اجتماعی، مسائل نظری، تبلیغاتی و انتشاراتی و غیره تشدید کرده و تلاش خود را برای یافتن زمینه‌ی تفاهم بین نیروهای چپ افزایش دهیم. ضروری است این همکاری‌ها از چنان اشکالی برخوردار باشند که بتوانند مشارکت نیروهای فعال سیاسی چپ غیرمتشکل را هم در بر گیرند.

اتحاد و همگرایی جریان‌های چپ، بایستی گامی در جهت تحقق برقراری پیوند و ارتباط با جنبش‌های اجتماعی جاری در ایران و بویژه جنبش کارگران و دیگر مزد حقوق بگیران باشد.

در زمینه وحدت، در چند سال گذشته تمایلاتی در بین بخشی از نیروهای سیاسی چپ و سازمان ما برای غلبه بر پراکندگی و لزوم تلاش در جهت وحدت حزبی شکل گرفته است. تحولات سیاسی ایران و تحولات درونی بخشی از نیروهای سیاسی چپ نیز چشم اندازه‌های مثبتی را گشوده است. سازمان ضمن تلاش برای گسترش همکاری‌ها بین سازمان‌های سیاسی چپ و بویژه چهار سازمان سیاسی چپ فوق الذکر، به مسئله وحدت در چپ توجه داشته و هر آیینی فعالیتها و اقدامات مشترک با دیگر سازمان‌های سیاسی به سطحی رسید که زمینه وحدت سازمانی را مهیا کرد، کمیته مرکزی سازمان تلاش‌های خود را برای رفع موانع پیش‌روی آن متمرکز خواهد کرد.